

Sygn. akt II KK 270/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Rafał Malarski

Protokolant Marta Brylińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Andrzeja Pogorzelskiego,
w sprawie **T. P.**

skazanego z art. 191 a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 13 grudnia 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
na niekorzyść od wyroku Sądu Rejonowego [...]

z dnia 30 listopada 2016 r.,

**uchyła zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w [...].**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 30 listopada 2016 r., uznał T. P. za winnego tego, że w dniu 20 stycznia 2016 r. w [...] za pośrednictwem sieci internetowej rozpowszechniał na stronach internetowych [...] wizerunek nagiej osoby K.J. i M.N. bez ich zgody, czym działał na szkodę K.J. i M.N., tj. o czyn z art. 191 a § 1 k.k. i na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne

warunkowo umorzył na okres roku próby, orzekając jednocześnie o świadczeniu pieniężnym na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 500 złotych.

Wyrok Sądu został zaskarżony apelacją na korzyść oskarżonego przez jego obrońcę, ale w związku z jej skutecznym cofnięciem, pozostawiono ją bez rozpoznania. Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego uprawomocniło się w dniu 19 kwietnia 2017 r.

We wniesionej na niekorzyść oskarżonego T. P. kasacji, Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, na podstawie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. i art. 537 § 1 i 2 k.p.k., zarzucił wyrokowi Sądu Rejonowego rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa karnego procesowego i materialnego, a mianowicie - art. 410 k.p.k. polegające na przyjęciu przez ten Sąd, wbrew ujawnionym na rozprawie dowodom, że oskarżony T.P. nie był uprzednio karany za przestępstwo umyślne, co skutkowało rażącym naruszeniem art. 66 § 1 k.k. poprzez wydanie wobec wyżej wymienionego wyroku warunkowo umarzającego postępowanie karne o czyn z art. 191 a § 1 k.k., pomimo braku spełnienia określonej w przepisie art. 66 § 1 k.k. przesłanki uprzedniej niekaralności sprawcy za przestępstwo umyślne, albowiem w dacie orzekania oskarżony był już prawomocnie skazany za popełnienie przestępstwa umyślnego z art. 212 § 2 k.k. W konkluzji autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego jest zasadna, ponieważ wyrok Sądu Rejonowego zapadł z rażącym naruszeniem prawa karnego materialnego, tj. art. 66 § 1 k.k. i procesowego – art. 410 k.p.k. Zgodnie z treścią powołanego przepisu Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne (podkreślenie SN), jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Jedną z przesłanek warunkowego umorzenia postępowania jest więc ustalenie, że

sprawca nie był uprzednio karany za przestępstwo umyślne i warunek ten ma charakter bezwzględny (m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 1 czerwca 2016 r., V KK 61/16, LEX nr 2048976; z dnia 11 maja 2017 r., III KK 344/16, LEX nr 2294382; z dnia 4 października 2016 r., V KK 211/16, LEX nr 2123265).

Lektura akt rozpoznawanej sprawy nie pozostawia wątpliwości, że oskarżony T.P. tego wymogu nie spełnił. Wyrokiem Sądu Rejonowego w [...] z dnia 26 czerwca 2014 r., który uprawomocnił się z dniem 4 sierpnia 2015 r., T.P. za występki umyślne z art. 212 § 2 k.k. został skazany na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności. Postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 4 sierpnia 2015 r. karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności w wysokości 2 miesięcy i 15 dni. Okoliczność uprzedniej karalności oskarżonego T.P. uszła uwadze Sądu Rejonowego, choć była ona odnotowana w aktach sprawy – Sąd zaliczył do materiału dowodowego dane o karalności z k. 79 i 80 (k.106verte), także sam oskarżony podając dane, co do swojej osoby, wskazał na uprzednią karalność (k.90), co uzasadniło podniesienie w kasacji zarzutu obrazy art. 410 k.p.k.

Zaistniałe po stronie Sądu Rejonowego [...] uchybienie miało niewątpliwie charakter rażący i wywarło istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, doprowadziło bowiem do warunkowego umorzenia postępowania przeciwko T.P., pomimo braku ku temu przesłanek.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Rozpoznając sprawę ponownie Sąd będzie zobowiązany do respektowania obowiązującego prawa materialnego i procesowego.